

АЛЪН А. МАКФАРЛЪН
ГАРВАНЪТ
СТРОИТЕЛ НА ЛОДКИ
ЦИМШИАНИ

Превод от английски: Юлия Бучкова-Малеева, 1981

chitanka.info

След като Гарванът прелетял около света, отново кацнал на територията на цимшианите и приел човешки вид. Бил много уморен след продължителните си полети и приключенията, които му се случили по пътя. И преди всичко бил много гладен, както обикновено.

Видял да се издига дим над гората и като се запътил в тази посока, открил една колиба, сгушена под високите дървета. Там живеела красива цимшианска девойка заедно със своята майка, която се оказала много гостоприемна. В къщата имало големи запаси от вкусна и разнообразна храна и след като се наял до насита, Гарванът изпаднал в блажено настроение. Започнал да приказва предимно за себе си, без да забрави да спомене колко е умен и да се похвали за майсторството си, действително или измислено, да прави разни неща. И тогава плодовитият му, изпълнен с трикове ум родил една идея.

— Ако ми дадеш дъщеря си, ще се оженя за нея — казал той на вдовицата, която веднага се съгласила.

Няколко луни Гарванът живял щастливо с жена си в дома на вдовицата. Когато усетил, че най-накрая тъща му се зачудила защо не подхваща никаква работа, освен да яде, той се заел със занаята, който познавал най-добре — измамата. Една нощ заявил на жена си, че толкова много я обича, тя е готов да построи чудесно ново кану за нейната майка. Не забравил да добави, че тъй като е майстор по лодките, кануто ще бъде самата изящност и красота. Толкова прекрасно ще бъде кануто, уверявал я той, че те никога вече няма да поsegнат към старата си лодка.

— Кажи на скъпата си майка — тук Гарванът за момент надминал себе си, защото се сетил за умението на своята тъща да прави хубави гостби, — че утре, щом изгрее слънцето, ще ида в гората и ще потърся червено кедрово дърво, достойно да стане нейно кану. При следващото слънце ще оформя ствola на дървото, което съм изbral.

Дъщерята гордо предала съобщението на Гарвана на своята майка, която с радост го изслушала.

На следната сутрин, след обилна закуска, Гарванът казал на жените, че тръгва за близката гора да търси подходящо дърво за кану. Той наистина навлязъл навътре в гората, почивал си, докато слънцето захванало да се крие зад дърветата, а след това се върнал при жена си. Като се навечерял още по-добре от обикновено, той обясnil, че

апетитът му се е изострил поради търсенето на дърво за кануто и добавил на жените, че след като огледал много дървета, открил тъкмо онова, което му трябва.

Той уверил жените, че рано на другата сутрин ще поеме отново към гората, за да отсече дървото и да започне работа. Жена му с нетърпение очаквала този момент, особено след като той й разказал колко щастливи мигове да прекарат в прекрасното ново кану. По природа разказвач, той обрисувал с думи ярка картина на близкото бъдеще, когато щели да направят бърза обиколка на островите, жена му на кърмата, майка й по средата, а той на носа. На сутринта, малко преди да се зазори, тръгнал към гората, за да се заеме със задачата си. Взел си не само обилна закуска, която тъща му приготвила за него и която той сетне изгълтал като някой вълк, но и доста храна, за да се подкрепя, докато работи през деня; взел също и каменните сечива на вдовицата.

Когато горещината на деня попреминала, жените дочули ударите на теслата навътре в гората. След малко до тях стигнал трясъкът на падащо дърво. Очевидно Гарванът не престанал да работи и след това. Жените чували нестихващото ехо на усърдна тесла. Майсторът на канута, мислели те, навярно е започнал трудната част с издълбаването на ствола. Когато се спуснala тъмнината, Гарванът едва-едва повлякъл крак към дома, изморен от работата си по кануто, както обяснил. Седнал пред богатата трапеза, която двете приготвили за него. Изтощението му очевидно не влияело на неговия апетит, което накарало майката все по-често да поглежда към бързо намаляващите хранителни запаси. Същата нощ Гарванът помолил жена си да подсети своята майка, че най-подходящата храна за един строител на лодки би била някоя голяма сущена есетра, която да се пригответ специално за него всяка вечер.

След още четири дни тежък труд Гарванът съобщил пред вечерната трапеза с есетра, че скоро лодката ще бъде завършена. „Скоро“-то се проточило много дни и накрая майката заръчала на дъщеря си:

— Иди скришно в гората. По ударите на теслата ще стигнеш до твоя строител. Виж колко му остава до края. Бързо се върни и ми кажи, без твоят съпруг да разбере това. Майсторите на канута обикновено не обичат да ги гледа жена, докато работят, преди всичко да е готово.

Дъщерята послушала майка си и се запътила по посока на звуците от теслата малко затруднена, тъй като с всеки ден звуците сечували все по-малко и по-малко. Когато младата жена предпазливо приближила мястото, където работел строителят на лодки, спряла да погледа иззад голямо кедрово дърво. Гарванът току-що се бил покачил на люлката си от кедрови клони в дървото и сега лежал безгрижно по гръб, като си тананикал някаква песничка, която майсторите на канута пеят по време на работа. Не си оставял работата и Гарванът. От време на време изпълзявал от люлката и няколко пъти почуквал с тъпото на теслата лекичко един стар кедров пън, който лежал наблизо. Една дупка в края на прогнилия пън понасяла ехото и увеличавала звуците, та на известно разстояние човек веднага да реши, че някой усилено се труди в гората.

Безшумно като валмо дим от дърва жената се промъкнала обратно. Когато стигнала до дома си, засрамено разказала на своята майка как върви работата по новото кану.

Тази нощ строителят на канута се върнал в къщи уморен като куче, но щастлив при мисълта за чудесната вечеря, която го очаква.

Щастието му секнало, когато побутнал тежката кедрова врата на къщата. Изчезнало било всичко: и запасите от храна, и красивата му жена, и щедрата му тъща. Излязъл и хукнал към брега, където било на котва старото кану. Нямало го. Разбрал, че жените са се върнали при племето си.

Натъжил се Гарванът, много се натъжил, защото бил безкрайно гладен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.